

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

Ang Hangin Wala Gayod Mohunong sa Paghuyop

Ni Elder Aroldo B. Cavalcante
Sa Seventy

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

Makatabang kita sa uban nga mouswag sa ilang panaw aron makadawat sa mga panalangin sa Dios.

Niadlong 2015, sa estado sa Pernambuco, Brazil, 62 ka miyembro sa J. Reuben Clark Law Society nakigtambayayong sa Buhatan sa Piskaliya sa estado sa pag-imbestiga sa legal nga mga hagit sa mga residente sa upat ka lainlaing mga nursing home. Sulod sa lima ka oras sa usa ka Sabado, kini nga mga abogado miinterbiyotag-sa-tagsa, sa kapin sa 200 ka residente, ang matag usa nahikalimtan ug gibaliwala sa katilingban.

Atol sa ilang mga interbiyo, ilang nadiskobrehan ang daghang krimen nga gihimo batok sa mga tigulang nga residente sama sa pag-abandona, dili maayong pagtratar, ug sayop nga paggamit sa pundo. Usa ka mahinungdanon nga bahin niini nga kapunongan sa balaod mao ang pag-atiman alang sa mga kabos ug sa nanginganlan. Duha ka bulan lang ang milabay, malamposon nga gisang-at sa piskal ang mga sumbong batok sa mga partido nga responsable.

Ang ilang pag-abag usa ka hingpit nga ehemplo sa pagtulun-an ni Hari Benjamin "nga kon kamo anaa sa pag-alagad sa inyong isig ka tawo kamo anaa lamang sa pag-alagad sa inyong Dios."

Usa ka residente nga personal nakong giinterbiyo atol sa kaayohan sa publiko [pro bono] nga proyekto mao ang usa ka malumo og kasingkasing nga 93 anyos nga babaye nga ginganlan og Lúcia. Mapasalamaton sa among serbisyo, siya nangomedyang mituaw, "Minyoi ko!"

Nasorpresa, mitubag ko: "Tan-awa kanang matahom nga batan-ong babaye didto! Siya ang akong asawa ug ang piskal sa estado."

She quickly fired back: “So what? She is young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!”

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sun-

Dali siyang mitubag: “Ngano man diay? Siya batan-on, maanyag, ug dali rang maminyo pag-usab. Ang importante para nako ikaw!”

Wala masulbad ang tanang problema sa talagsaong mga residente nianang adlaw. Walay duhaduha nga nagpadayon sila sa pagsinati og kalisod matag karon ug unya sama sa mga Jaredita diha sa ilang mga barko sa mahagiton nga panaw paingon sa gisaad nga yuta, “nalubong sila sa mga kinahiladman sa dagat, tungod sa sama ka dako sa bukid nga mga balod nga mihasmag kanila.”

Apan niana nga Sabado, ang mga residente sa nursing home nahibalo nga dili igsapayan sa ilang pagkahimong kinalimtan sa katilingban, personal silang nailhan sa usa ka mahigugmaon nga Langitnong Amahan, sa Usa kinsa motubag bisan sa labing yano nga mga pag-ampo.

Ang Agalon sa mga agalon mipahinabo sa usa ka “kusog nga hangin” sa paghuyop sa mga Jaredita ngadto sa gisaad nga mga panalangin. Sa samang paagi, mahimo kitang mopilinga moalagad isip usa ka mapainubsanong huyohoy sa hangin sa mga kamot sa Ginoo. Sama nga “ang hangin wala gayod mohunong sa paghuyop” sa mga Jaredita padulong sa gisaad nga yuta, kita makatabang sa uban sa pag-uswag sa ilang panaw sa pagdawat sa mga panalangin sa Dios.

Pipila ka tuig ang milabay, sa dihang si Chris, ang akong minahal nga asawa, ug ako giinterbiyo alang sa akong tawag isip bishop, ang among presidente sa stake mihangyo kanako nga mainampoong maghunahuna og mga ngalan nga irekomendar isip mga magtatambag. Human makadungog sa mga ngalan nga akong girekomendar, siya miingon nga kinahanglan kong mahibalo og pipila ka butang mahitungod sa usa sa mga kaigsoonan.

Una, kini nga brother dili makabasa. Ikaduha, siya walay sakyanan nga iyang magamit sa pagbisita sa mga miyembro. Ikatulo, siya kanunay—kanunay—nga mag-antepara [sunglass] diha sa simbahan. Bisana pa sa tinuoray nga mga kabalaka sa presidente, kusog nakong gibati nga kinahanglan gihapon nako siyang irekomendar isip akong magtatambag, ug ang presidente sa stake misuporta kanako.

Pagka-Dominggo nga ang akong mga magtatambag ug ako gipaluyohan atol sa panagtigom alang sa sakramento, ang katingala sa mga nawong sa mga miyembro maklaro. Kining minahal nga brother hinay-hinay nga milakaw

glasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

paingon ngadto sa pulpito, diin ang mga suga sa ibabaw hayag nga mianinag sa iyang sunglass.

Samtang milingkod siya sa akong kilid, gipangutana nako siya, “Brother, ikaw ba adunay mga problema sa imong panan-aw?”

“Wala,” miingon siya.

“Nan nganong magsul-ob man ka og sunglass sa simbahan?” Nangutana ko. “Migo, ang mga miyembro kinahanglan nga makakita sa imong mga mata, ug ikaw kinahanglan usab nga makakita og tarong kanila.”

Nianang higayona, gitangtang niya ang iyang sunglass ug wala na gayod kini gamita pag-usab sa simbahan.

Kining minahal nga brother miserbisyo sa akong kiliran hangtod sa akong pagka-release isip bishop. Karon, nagpadayon siya sa matinud-anong pagserbisyo sa Simbahan ug usa ka ehemplo sa dedikasyon ug pasalig ngadto ni Ginoong Jesukristo. Ug gani, sa mga katuigang milabay, usa lamang siya ka tawo nga tigsul-ob og sunglass nga wala mailhi nga naglingkod nga nakalimtan lang diha sa mga lingkoran sa chapel. Kanunay kong naghunahuna, “Pila ka matinud-anon nga mga brother ug mga sister ang wala mailhi nga naglingkod lang taliwala kanato karon?”

Dili igsapayan kon kita ilado o nakalimtan, ang mga pagsulay dili kalikayan nga moabot sa matag usa kanato. Samtang modangop kita sa Manluluwas, Siya mahimong “mopahinungod sa [atong] mga kasakit alang sa [atong] kaayohan” ug motabang kanato sa pagtubag sa atong mga pagsulay sa paagi nga makapadali sa atong espirituhanong pag-uswag. Kon alang man sa mga residente sa nursing home, usa ka miyembro sa Simbahan nga sayop nga nahukman, o ni bisan kinsa pa, kita mamahimong “ang hangin [nga] wala gayod mohunong sa paghuyop,” nga nagdala og paglaom ug naggiya sa uban ngadto sa dalan sa pakigsaad.

Ang atong minahal nga propeta, si Presidente Russell M. Nelson, mihimo og makapahinam ug makadasig nga imbitasyon ngadto sa kabatan-onan: “Ako kusganong mopanghimatuod og balik nga ang Ginoo miawhag samatagtakos, makahimo nga batan-ong lalaki sa pagpangan-dam ug pagserbisyo og misyon. Alang sa batan-ong kalalakin-an nga mga Santos sa Ulahing mga Adlaw, ang misyonaryo nga pagserbisyo usa ka responsibilidad sa pagkapari. ... Alang kaninyong batan-on ug makahimo nga mga sister, ang

Every day, thousands of young men and women answer the Lord's prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can "have more impact on the world than any previous generation!" Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, "led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth."

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, "I cannot speak: for I am a child."

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: "O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue."

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, "Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee." And He promises, "Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say."

Your transformation from your natural to spiritual self will occur "line upon line, precept upon precept" as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to "find constantly, teach repentance, and baptize converts."

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as "the wind [that] did never cease to blow" in guiding you along your journey of personal

usa ka misyon gamhanan usab, apanopsiyonal, nga oportunidad."

Kada adlaw, liboan ka batan-ong lalaki ug babaye motubag sa propetikanhong tawag sa Ginoo pinaagi sa pagserbisyo isip mga misyonaryo. Maayo kaayo kamo, ug sama sa gisulti ni Presidente Nelson, kamo mahimong "adunay mas dakong epekto sa kalibotan kay sa nangaging henerasyon!" Siyempre, wala kana magpasabot nga kamo mamahimo nga labing maayo nga bersiyon sa inyong kaugalingon sa higayon nga kamo mosulod sa sentro sa pagbansay sa misyonaryo.

Hinuon, mahimong mobati kamo sama ni Nephi, "gigiyahan ... sa Espiritu, kay wala ... masayod sa mga butang nga angay [ninyong] buhaton. Bisan pa niana mipadayon [kamo]."

Tingali mibati kamo nga dili asegurado sama sa gibati ni Jeremias ug gusto nga mosulti, "Dili ako mahibalang mosulti, kay usa lamang ako ka batan-on."

Gani tingali makita ninyo ang inyong personal nga mga kakulangan ug gustong motuaw sama sa gibuhay ni Moises: "O akong Ginoo, dili ako maayong manulti ... : kay ako hinay nga mosulti ug yungit ug dila."

Kon adunay bisan kinsa kaninyo nga hinigugma ug gamhanan nga batan-ong mga lalaki ug mga babaye nga adunay hunahuna sama niini karon, hinumdomi nga ang Ginoo mitubag, "Ayaw pag-ingon, Ako usa lamang ka batan-on: kay ngadto sa tanan nga akong paadtoan kanimo moadto ikaw." Ug Siya nagsaad, "Busa lakaw, kay ako mag-uban sa imong baba ug magtudlo kanimo kon unsa ang imong isulti."

Ang inyong kausaban gikan sa inyong kinaiyanhon ngadto sa espirituhanong kaugalingon mahitabo "pagtulun-an human sa usa ka pagtulun-an, sugo human sa usa ka sugo" samtang kamo kinasingkasing nga maningkamot sa pagserbisyo ni Jesukristo diha sa natad sa misyon pinaagi sa inadlaw nga paghinulsol, hugot nga pagtuo, tukma nga pagkamasulundon, ug kagugisa "pagpangita kanunay, pagtudlo sa paghinulsol, ug pagbunyang sa mga kinabig."

Bisan kon nagsul-ob kamo og usa ka name tag, usahay mobati kamo nga wala mailhi o nakalimtan. Apan, kinahanglan mahibaloan ninyo nga kamo adunay usa ka hingpit nga Langitnong Amahan, kinsa personal nga nakaila kaninyo, ug usa ka Manluluwas, nga nahigugma kaninyo. Kamo adunay mga lider sa misyon kinsa, bisan pa sa ilang mga pagkadili hingpit, moal-

conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

agad kaninyo isip “ang hangin [nga] wala gayod mohunong sa paghuyop” sa paggiya kaninyo sa inyong panaw sa personal nga pagkakabig.

Sa “yuta diin nag-agas ang gatas ug dugos” kamo moserbisyo sa inyong misyon, kamo matawo pag-usab sa espirituhanong paagi ug mahimong tibuok kinabuhi nga disipulo ni Jesukristo samtang kamo magpaduol ngadto Kaniya. Mahimo kamong masayod nga kamo wala gayod hikalimti.

Bisan og ang uban tingali maghulat og “dugay na kaayo” alang sa kahupayan, kay sila “walay tawo” nga makatabang pa, si Ginoong Jesukristo mitudlo kanato nga walay usa sukad nga Iyang nakalimtan. Sa sukwahi, Siya usa ka hingpit nga ehemplo sa pagpangita sa usa sa matag gutlo sa Iyang mortal nga pangalagad.

Matag usa kanato—ug niadtong naglibot kanato—nag-atubang sa atong kaugalingong mga bagyo sa oposisyon ug mga balod sa mga pagsulay nga molunod kanato kada adlaw. Apan “ang hangin [dili] gayod mohunong sa paghuyop paingon sa gisaad nga yuta ... ; ug sa ingon niana [kita mapadpad] pinaagi sa kusog nga hangin.”

Ang matag usa kanato mamahimong kabin niini nga hangin—ang sama nga hangin nga mipanalangin sa mga Jaredita sa ilang panaw ug sa sama nga hangin nga, uban sa atong tabang, mopanalangin sa wala mailhi ug nakalimtan nga makaabot sa ilang kaugalingong gisaad nga mga yuta.

Ako mopamatuod nga si Jesukristo mao ang atong Manlalaban ngadto sa Amahan. Siya usa ka buhi nga Dios ug naglihok isip usa ka kusog nga hangin nga kanunay mogiya kanato subay sa dalan sa pakigsaad. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.